

Bilag 9.

DE SAMVIRKENDE DANSKE
 LANDBOFORENINGER
 LANDBRUGSRAADET
 DE SAMVIRKENDE DANSKE
 HUSMANDSFORENINGER

Den 23. november 1972.

Undertegnede organisationer skal med henvisning til det fremsatte lovforslag om administration af Det europæiske økonomiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for landbrugsvarer m. v. udtale følgende:

Det er organisationernes opfattelse, at EF-medlemskabet vil stille store krav til administrationen, krav der kan blive vanskelige at opfylde i de mindre EF-lande, hvor man ikke råder over de store stabe, som landbrugsministerierne i Tyskland, Frankrig og England har til deres disposition. Behovet for det snævrere samarbejde mellem erhverv og myndighed er derfor særlig udtalt i lande som Holland og Danmark.

Til de enkelte paragraffer i det foreliggende lovforslag har organisationerne følgende bemærkninger:

Organisationerne skal henstille, at det udvalg, der ifølge § 2 skal nedsættes, som egentlige medlemmer kun får de 13 repræsentanter, der ifølge lovforslaget skal udpeges af erhvervsorganisationerne, medens repræsentanter for ministerierne deltager i udvalgets møder uden stemmeret.

Det er organisationernes opfattelse, at udvalget bør være til disposition for såvel Landbrugsministeriets Departement som Direktoratet, og at udvalget bør være rådgivende, indstillende eller besluttende, afhængig af karakteren af de foreliggende sager.

Efter organisationernes opfattelse bør en væsentlig del af den rådgivende funktion finde sted gennem de i bemærkningerne til forslaget § 2, stk. 2, nævnte brancheudvalg. Udvalgets rådgivende beføjelser bør bl. a. omfatte den praktiske gennemførelse af såvel gældende markedsordninger som nye forordninger inden for lovens område.

Udvalget bør efter organisationernes opfattelse være indstillende i spørgsmål vedrørende udformningen af danske synspunkter til de landbrugsspørgsmål, der behandles i Kommission og Ministerråd samt de til disse organer knyttede komiteer og udvalg. Det vil ligeledes være naturligt, om udvalget er indstillende i spørgsmål vedrørende ansøgninger om projektstøtte fra FEOGA til danske virksomheder samt i spørgsmål om anerkendelse af producentsammenslutninger og tilsvarende anliggender. Herudover bør udvalget være indstillende i spørgsmål om ændringer i eller indførelse af nationale ordninger som supplement til EF's bestemmelser, såfremt sådanne nationale ordninger forudsætter ministeriets accept.

Udvalget bør i overensstemmelse med lovforslagets § 4 være besluttende vedrørende anvendelsen af afgiftsmidler efter retningslinjer, der fastsættes af ministeren.

Det er organisationernes opfattelse, at de rådgivende brancheudvalg bør nævnes i loven, og at de bør bestå af en repræsentant fra Departementet, en fra Direktoratet, en fra den pågældende branche og en fra de generelle landbrugsorganisationer.

De danske delegationer til forvaltningskomiteerne bør efter organisationernes opfattelse bestå af de rådgivende udvalg, eventuelt suppleret med andre repræsentanter fra myndighederne alt efter de enkelte møders karakter. De pågældende delegationer bør selvsagt udelukkende være underlagt ministerens direktiver og ansvar.

Organisationerne skal i øvrigt med henvisning til § 2, stk. 2, samt til de tilsvarende bemærkninger til loven understrege behovet for og nødvendigheden af det snævrere samarbejde på sekretariatsplan mellem